

שישה בבגד אחד - חלק ב'
נצחון הקודש וברכת השכינה

התלמידים רעדו מקור,
אך לבם בער מאהבה לה!"

מה למדנו בחלק א'?

החורף היה קר פקרח, והעני היה גדול.
גזרות קשות נסו לכבות את קול התורה.

אֵין בְּגָדִים חֲמִים, אֵין עֵצִים לְהִסָּקָה.
הָאֵם הֵם יוֹתְרוּ עַל הַלְמוּד?
חֶסֶד וְשָׁלוֹם! תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רֶבֶן אֵינָם
מִתְאַשִּׁים.

שְׁשָׁה תְּלִמִּידִים
מְצִיָּצִים בַּטְלִית
שֶׁל כְּבוֹד הָרֵב.

נִתְכַּסֶּה כָּלֵנוּ יַחַד!
הֵם מַחְלִיטִים.

שְׁשָׁה יְלָדִים,
שְׁשָׁה לְבָבוֹת,
בַּטְלִית מְצֹוה אַחַת.

בַּחוּץ – הָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת וְהַקָּר סוֹעֵר.

בְּפָנִים – תַּחַת הַטִּלִּית הַצְּפוּפָה,
קוֹל הַתּוֹרָה מִתְחִיל לְהִשְׁמָע, מִתּוֹק וְטָהוֹר.

כְּשִׁיְהוּדִים לִוְמָדִים יַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה:

הַחֲבֵרוֹת מְחַמֶּמֶת אֶת הַגּוֹף.

הַתּוֹרָה מְחַמֶּמֶת אֶת הַנֶּשְׁמָה.

לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, הַמַּלְאָכִים עָצְרוּ אֶת שִׁירָתָם.
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הֵבִיט בַּשָּׁשָׁה שְׂמוֹסְרִים נִפְשָׁם.
רְאוּ אֶת בְּנֵי אֱהוֹבֵי, אָמַר ד' עֲלֵיהֶם, שִׁנְצָחוּ אֶת הַקֶּר בְּזָכוֹת הַקָּדָשׁ!

ואז זה קרה...

אש של למעלה ירדה ועטפה את הטלית.
אור שמימי של השכינה, חם, נעים ועוטף.

לא הִרְגִּישׁוּ עוֹד עָנִי אוֹ קוֹר.

הֵם הִרְגִּישׁוּ עֲשִׁירִים בַּתּוֹרָה!

הֵם הִרְגִּישׁוּ שְׂבוּרָא עוֹלָם מְחַבֵּק אוֹתָם.

כְּשֶׁלֹמְדִים בְּהַתְמָדָה גַּם
כַּשְׁקֹשָׁה – פּוֹתְחִים
אֶת שַׁעֲרֵי הַשָּׁמַיִם.

לֹא כּוֹחַ גּוֹפָנִי.
אֲלֹא מְסִירוֹת נִפְשׁ!

מָה סוֹד הַנִּצָּחוֹן
שָׁלָהֶם?

בואו נלמד כיצד אנחנו
יכולים להיות כמותם.

אך אורו של מעשה
זה מאיר גם אלינו!

הטלית מאז אולי לא
נמצאת פה מממש היום...

אֲנִי וְהַתּוֹרָה (ME):

לְפַעֲמִים קָנָה לִי,
לְפַעֲמִים אֲנִי עֵיף,
אוֹ שָׁקַר לִי בַּבֶּקֶר
וְקָנָה לָקוּם לַתְּפִילָּה.

לְפַעֲמִים קָנָה לִי, לְפַעֲמִים אֲנִי עֵיף,
אוֹ שָׁקָה לָקוּם לַתְּפִילָּה.

בְּדִיוק אֲזֵ – אֲנִי נִזְכָּר בַּשָּׂשָׁה,
מִתְגַּבֵּר כְּאֲרִי, וּמִדְּלִיק אֶת תּוֹרָתִי!

אֲנַחְנוּ הַכֶּתֶה

עוֹזִים לְמִזְבְּרִים

בְּיָדֵינוּ יוֹשֵׁר לֵב

בֵּיתָה!

אֲנַחְנוּ הַכֶּתֶה (WE):

תַּחַת הַטִּלִּית יֵשְׁבוּ
בְּאַחֲדוּת לֹא מְרִיבוֹת.

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים יַחַד,
עוֹזְרִים לְחֻבְרִים שְׂמֵתִקְשִׁים,

וּמוֹתָרִים זֶה לָזֶה –
אֲנִיוֹצְרִים כָּלִי

שְׂמֵבִיא אֶת הַשְׂכִּינָה לַכֶּתֶה!

וְמָה אַתָּה? : (YOU):

הַיּוֹם, כְּשֶׁתִּפְתַּח סֵפֶר,
אוֹ כְּשֶׁתָּשֹׁב לְלַמֵּד בַּכֶּתֶה,

זְכוֹר שְׂאֵתָה לֹא סִתָּם
קוֹרֵא בְּסֵפֶר!

אַתָּה מְבִיא אֶת תְּפִאֲרוֹת
אוֹר הַשְׂכִּינָה לְעוֹלָם.
מִמֶּשׁ בְּעֶצְמָךְ!

שְׁנֵזֻכָּה תָּמִיד לְהַתְחַמֵּם לְאוֹרָה שֶׁל תּוֹרָה,
לְלַמֵּד מֵתוֹךְ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שְׂמִיחָה וְאַהֲבַת חֲבֵרִים.
וְיֵהי נֹעֵם ד' עֲלֵינוּ תָּמִיד!